

พระคาถาชินบัญชร

นำเสนอเมื่อ : 9 เม.ย. 2552

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธ ชัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธ ชัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธ ชัสสะ

ปุตตะกาโม ละเภ ปุตตัง
อิตถิ กายะ กายะญายะ
อิตถิปี โส ภะคะวา
ท้าวเวสสุวรรณโณ
อะระหัง สุตตะโต

ธะนะกาโม ละเภ ธะนัง
เทวานัง ปิยะตัง สุตตะวา.
ยมมะราชาโน
มรตัง สุขัง
นะโม พุทธายะ

๑. ชะยาสะนากะตา พุทธา เขตตะวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะกััง ระลัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา.
๒. ตัณหัง กะราหะโย พุทธา อังคุระวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติตฺฐิตา มัยหัง มัตตะเก เต มุนิสสะรา.
๓. สีเส ปะติฏฐิตโต มัยหัง พุทธโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิตโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร.
๔. หะทะเย เม อุณฺหุทโร สาริปุตฺโต จะ ทักขิเณ
โกณทัณฺเฑโย ปิฏฐิกาคัสสิมิง โมคคัลลาโน จะวามะเก.
๕. ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสูง อานันทะราหุโล
กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสูง วามะโสตะเก.
๖. เกสะโต ปิฏฐิกาคัสสิมิง สุริโย วะ ปะกังกะโร
นิลีนโน สิริสัมปันโน โสภิตโต มุนิ ปุงคะโล.
๗. กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจิง ปะติฏฐาสิ อุนนากะโร.
๘. ปุณฺโณ อังคุลิมาโลจะ อูปะสี นันทะสิวะลี
เถรา ปัญจะอิมชาตา นะลาเต ติละภา มะมะ.
๙. เสสาสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสวาระกา
เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตชณะ อังคะมังคะสุ สันฐิตา.
๑๐. ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุตตะกััง
ระชัคคััง ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกััง.
๑๑. ชันธะโมระปะริตตัญจะ อากาณญิยะ สุตตะกััง
อากาเล จะทะนัง อาสิ เสสา ปากะระสัถฺฐิตา.
๑๒. ชินานานาวัระสังยุตตะตา สัตตปปากะระลังคะตา
วาตะปิตตะกัิลัญชาตา พาหิรัชฌัตตูปัททะวา.
๑๓. อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะเตชสะลา
วะสะโต เม สะกัจเจนะ สะทา สัมพุทธะปัญจะเร.
๑๔. ชินะปัญจะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะชี่ ตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปริสาสะภา.
๑๕. อิจเจวะมันโต สุกคโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิตูปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานะภาวะะปาโลโต จะรามิชิเนะปัญจะเรติ.

แปล

๑. พระพุทธเจ้าและพระนราสากทั้งหลาย ผู้ประทับนั่งแล้วบนชัยบัลลังก์ ทรงพิชิตพระยามารอิราช ผู้พร้อมด้วยเสนาราชพาหะแล้ว เสวย อมตรส คือ อริยะสังฆธรรมทั้งสี่ประการ เป็นผู้นำสรรพสัตว์ให้ข้ามพ้นจากกิเลสและกองทุกข์
๒. มี ๒๘ พระองค์ คือ พระผู้ทรงพระนามว่า ตัณหังกร เป็นอาทิ พระพุทธเจ้าจอมมุนิทั้งหมดนั้น
๓. ข้าพระพุทธเจ้าขออัญเชิญมาประดิษฐานเหนือเศียรเกล้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประดิษฐานอยู่บนศิรัษะ พระธรรมอยู่ที่ดวงตาทั้งสอง พระสงฆ์เป็นอากะระบอเกิดแห่งสรรพคุณอยู่ที่อก
๔. พระอนุชระอยู่ที่ใจ พระสาริบุตรอยู่เบื้องขวา พระโมคคัลลานอยู่เบื้องซ้าย พระอัญญาโกณฑัญญะอยู่เบื้องหลัง
๕. พระอานนทกับพระราหุลอยู่ขวา พระกัสสะปะกับพระมหานามะอยู่ที่ซ้าย
๖. มุนิผู้ประเสริฐ คือ พระโสภิตะ ผู้สมบุรณด้วยสิริ ดังพระอาทิตย์ส่องแสงอยู่ที่ทุกเส้นขน ตลอดร่างทั้งข้างหน้าและข้างหลัง
๗. พระเถระกุมาระกัสสะปะ ผู้แสวงหาบุญทรงคุณอันวิเศษ มีวาหะอันวิจิตรไพเราะอยู่ปากเป็นประจำ
๘. พระปุณณะ พระอังคุลิมา พระอุบาลี พระนันทะ และพระสิวะลี พระเถระทั้ง ๕ นี้ จึงปรากฏเกิดเป็นกระแสและจุดแจ่มที่หน้าผาก
๙. ส่วนพระอัสสิมเทกเถระที่เหลือ ผู้มีชัยและเป็นพระโอรส เป็นพระสากของพระพุทธเจ้าผู้ทรงชัย แต่ละอองกลิ่นรุ่งเรืองไพโรจน์ด้วยเดชแห่งศีล ให้ดำรงอยู่ทั่วอวัยวะน้อยใหญ่
๑๐. พระวัชรระสูตอยู่เบื้องหน้า พระเมตตาสูตอยู่เบื้องขวา พระอังคุลิมาลปิตอยู่เบื้องซ้าย พระชัคคสุตอยู่เบื้องหลัง
๑๑. พระขันธปริตร พระโมรปริตร และพระอากาณญะสุต เป็นเครื่องกางกั้นดุจหลังคาอยู่บนนภา
๑๒. อนึ่งพระชินเจ้าทั้งหลายนอกจากที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ผู้ประกอบพร้อมด้วยกำลังนานาชนิด มีศีลาทีคุณอันมั่นคง คือสัตตปะปราการเป็นอาภรณ์ มาตั้งล้อมเป็นกำแพงคุ้มครองเจ็ดชั้น
๑๓. ด้วยเดโชนาภาพแห่งพระอนันตชินเจ้า ไม่ว่าจะทำกิจการใดๆ เมื่อข้าพระพุทธเจ้าเข้าอาศัยอยู่ในพระบัพฑุชระ แวดวงคุ้มครองแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอรอดอุปัทวภัยทั้งภายนอกและภายในอันเกิดแต่โรคภัย คือ โรคลมและโรคตีเป็นต้น เป็นสมมุติฐาน จึงกำจัดให้พ้นาศไปอย่าใดเหลือ
๑๔. ขอพระมหาบุรุษผู้ทรงพระคุณอันล้ำเลิศทั้งปวงนั้น จงอภิบาลข้าพระพุทธเจ้าผู้อยู่ในภาคพื้นท่ามกลางพระชินบัญชระ ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการคุ้มครองปกป้องรักษาภายในเป็นอันดีฉะนี้แล
๑๕. ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการอภิบาลด้วยคุณาภาพแห่งสังฆธรรม จึงชนะเสียได้ซึ่งอุปัทวอันตรายใดๆ ด้วยอานาภาพแห่งพระชินะพุทธเจ้า ชนะข้าศึกศัตรูด้วยอานาภาพแห่งพระธรรมชนะอันตรายทั้งปวงด้วยอานาภาพแห่งพระสงฆ์ ขอข้าพระพุทธเจ้าจงได้ปฏิบัติ และรักษาตำแหน่งนี้ไปโดยสวัสดิ์เป็นนิรันดร์เทอญ